

[Justitsministeren.]

Medlem, hvorledes jeg er Skyld i dette. Fra Statistisk Departement er opgivet følgende Tal for Udgifterne de sidste 4 Aar: 1933: 1 413 000 Kr., 1934: 1 485 000 Kr. — det var det, vi havde at gaa ud fra — 1935: 1 724 000 Kr. og 1936: 2 161 000 Kr. Lovforslagets Tal, 2 262 000 Kr., bygger paa Indberetninger fra Politidirektøren i København og Politimestrene Landet over, og man har naturligvis ved Overslagene maattet bygge paa Udgifterne i de foregaaende Finansaar.

Hvad er da Aarsagerne til denne mærkværdige, voldsomme og hurtige Stigning i Delinkventudgifterne? Det lader sig ikke nærmere paavise med det Materiale, man har til Raadighed. En væsentlig Del af Stigningen hidrører fra de ved Straffeloven af 1930 indførte Særforanstaltninger, nemlig Psykopatforvaring og Drankeranstalter, idet Udgifterne hertil efter Ikrafttrædelseslovens § 11 — altsaa ganske uafhængig af Politilovforslaget — skal afholdes som Sagsomkostninger, og Sagsomkostninger vil sige Delinkventudgifter, som man her har overført til Politioordningen.

Udgifterne til Politistationer er i Politilovforslaget ansat til 600 000 Kr., Merudgiften er 19 000 Kr., men dertil kommer 57 000 Kr., der er overført til Lønningsudgifter, som jeg nævnte før.

Der kommer saa en Merudgift paa ½ Mill. Kr., som er foranlediget af Venstre selv, det er til Sognefogderne. I Lovforslaget var Sognefogderne ikke medtaget, og der var altsaa heller ikke beregnet Udgifter til Sognefogder, idet Bestemmelsen om, at de skulde lønnes af Staten, blev indsat, saa vidt jeg erindrer, i det høje Landsting paa Foranledning af Venstres Ordfører. Af dette Beløb paa en lille halv Million Kroner udgør de 392 000 Kr. egentlige Lønudgifter, medens Restbeløbet vedrører Kommunernes hidtidige Udgifter til Sognefogdernes Telefoner, som jeg for Resten ogsaa synes burde betales af Staten, naar denne i øvrigt skulde overtage Sognefogderne.

Paa følgende Konti er der til Gengæld opnaaet Bespareser i Forhold til Politilovforslaget, nemlig 357 000 Kr. paa Uniformer, Kontorudgifter, Udrustning, Vogne o. lign.; det er formelt og hidrører fra Overflytning af Befordringsgodtgørelser til Lønningskontoen, der, som jeg sagde før, er steget med dette Beløb. Endvidere er der en Besparelse paa Pensionsbidrag paa 156 000 Kr.

Det samlede Resultat bliver altsaa en

Merudgift til Lønninger 1 778 000 Kr., Politifuldmægtige 62 000 Kr., Delinkventomkostninger 1 012 000 Kr., Politistationer 19 000 Kr., Sognefogder 477 000 Kr., eller en Merudgift, der ikke var beregnet, paa 3 350 000 Kr., hvori fragaar de Bespareser, jeg nylig har nævnt, altsaa en Merudgift paa 2 836 000 Kr.

Jeg er derfor ikke i Stand til at tage imod den Bebrejdelse, som jeg skulde lade gaa videre til Embedsmændene, for, at det ikke er godt udført Arbejde, der er præsteret ved disse vanskelige Beregninger over, hvad det vilde koste at overføre det samlede Politi, hvis Lønforhold o. s. v. var fuldkommen forskellige i Landets forskellige Kommuner, til Staten. Jeg kan ikke se, at denne Overskridelse, naar man er i Stand til at begrunde den i alle Detailler, som det er sket her, i og for sig kan forbavse nogen.

Naar det ærede Medlem Hr. Elgaard spørger, hvad man faar for de Millioner, det koster mere end den gamle Politioordning, som for øvrigt allerede vilde have kostet nogle Millioner mere end beregnet i Politilovforslaget, hvad jeg nu har paavist, vil jeg sige: Ja, hvad faar man for Retsvæsenet, hvad faar man for Militærvæsenet, hvad faar man for Skolevæsenet? Hvordan skal man gøre det op, paa anden Maade end ved at sige, at man faar mere Orden og System i Tingene, man faar et mere effektivt Politi? Og det har Flertallet ment var af Betydning for Landet.

Jeg ser, at et Blad, der hedder „Randers Dagblad“, som efter Sigende skal staa det ærede Medlem nær, hvad jeg efter Indholdet ikke kan antage, siger, at det er Justitsministeren, der har Ansvar for dette Stykke parlamentariske Fusk. Om nogle Aar vil det ærede Medlem komme til at indrømme, at her er der ikke Tale om hverken parlamentarisk eller saglig Fusk, men at det hidtidige Politi, for en stor Del takket være den spredte Ordning, har været noget Fusk.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard vilde endelig vide, hvad de endelige Udgifter bliver. Tør jeg spørge: Er det Udgifterne om 5 eller om 10 Aar? Hvad mener det ærede Medlem med „de endelige Udgifter“? Der er formentlig stadig Udvikling ogsaa paa dette Omraade, og hvis Lovforslaget om Befolkningens Sikring mod Luftangreb bliver vedtaget, tør jeg saa gaa ud fra, at det ærede Medlem Hr. Elgaard vil protestere mod den meget betydelige Udvidelse af Udgifter til Politiet, som efter al Sandsynlighed bliver Følgen af Vedtagelsen af